

Prof. dr hab. Witold Modzelewski
Przewodniczący Krajowej Rady
Doradców Podatkowych

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2004 r.

KRDP/KPP/54/04/KŻ

Szanowny Pan
Dr Józef Oleksy
Marszałek Sejmu RP

Uprzejmie informuję, iż Krajowa Rada Doradców Podatkowych nie zgłasza zastrzeżeń do przesłanego pismem z dnia 26 lipca 2004 r. (znak.: JM – 38/04) projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej.

Łączę wyrazy szacunku

Z upoważnienia Przewodniczącego
Dariusz M. Modłowski
Wiceprzewodniczący KRDP

Warszawa, 06.08.04

MINISTERSTWO POLITYKI SPOŁECZNEJ

SEKRETARZ STANU

PEŁNOMOCNIK RZĄDU

DO SPRAW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Leszek Stanisław Zieliński

BON-III-02933-47-EB/04

*Pan Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu*

W związku z pismem z dnia 26 lipca 2004 r. znak: JJ-38/04, dotyczącym zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej uprzejmie informuję, że trwają prace nad rządowym projektem ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.

Rządowy projekt w ustawy powstał w związku z potrzebą uporządkowania systemu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, przy zapewnieniu dalszej racjonalizacji i większej efektywności wykorzystania środków finansowych dostępnych w tym systemie.

Do najważniejszych elementów podlegających nowelizacji należy zaliczyć:

- 1) modyfikację zasad systemu orzeczniczego,
- 2) modyfikację zasad finansowania działań podejmowanych przez samorządy,
- 3) wdrożenie nowych rozwiązań wspierających zatrudnienie osób niepełnosprawnych, zwłaszcza poza sektorem przedsiębiorstw,
- 4) usprawnienie systemu poboru składek na PFRON,
- 5) wyrównywanie szans dzieci i młodzieży,
- 6) modyfikację zasad funkcjonowania instytucji obsługujących system.

Projekt ten jest w trakcie uzgodnień międzyresortowych i z partnerami społecznymi.

W związku z tym, iż planuje się z dniem 1 stycznia 2005 r. zastąpienie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm) ustawą o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, nie znajduje uzasadnienia wprowadzanie zmian do ustawy do ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r.

SEKRETARZ STANU

Leszek Stanisław Zieliński

**WICEPRZEWODNICZĄCY
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

Jan KISIELIŃSKI

Warszawa, 10 sierpnia 2004r.

OPZZ/JK/ 237 /04

**Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Na podstawie art.19 ustawy z dnia 23 maja 1991r. o związkach zawodowych (tj. Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 854, ze zm.) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych nie wnosi uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Druk nr 3107).

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY

THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION
CONSEIL NATIONAL POUR LA PROTECTION DE LA NATURE

Member of IUCN
The World Conservation Union

Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
tel: (+48 22) 57 92 492, fax: (+ 48 22) 57 92 555, <http://www.mos.gov.pl/prop>

PROP-2/04/md

Warszawa, dnia 2.08.2004r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Państwowa Rada Ochrony Przyrody w załączeniu przesyła uwagi PROP do poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej – do wykorzystania.

Przewodnicząca PROP

Prof. dr hab. Joanna Głwiz

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY

THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION
CONSEIL NATIONAL POUR LA PROTECTION DE LA NATURE

Member of IUCN
The World Conservation Union

Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
tel: (+48 22) 57 92 492, fax: (+ 48 22) 57 92 555, <http://www.mos.gov.pl/prop>

Warszawa, 11.08.2004

Opinia Państwowej Rady Ochrony Przyrody w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej

Uproszczenie i uporządkowanie sposobu funkcjonowania władzy publicznej, a także decentralizacja państwa, to cele słuszne i zasługujące na uznanie - także w sferze ochrony przyrody. Doświadczenia ostatnich 14 lat pokazały np. pozytywne, jakie wynikły z przekazania pewnych kompetencji w zakresie ochrony przyrody samorządom lokalnym (gminom) - np. realną troskę, jaką wiele gmin w Polsce okazało okazałym, pomnikowym drzewom czy użytkom ekologicznym.

Przekazanie samorządom województw większej odpowiedzialności i kompetencji w gospodarowaniu zasobami przyrody na swoim terenie może być kolejnym krokiem w budowie nowej filozofii ochrony przyrody i jest propozycją zasługującą na konstruktywne potraktowanie.

Jednak:

1. Rząd i jego terenowi przedstawiciele (województwie) powinni zachować *"kompetencje istotne ze względu na programy i strategie ważne ze względu na interes Państwa"*, z czym zgadzają się nawet Autorzy proponowanej ustawy kompetencyjnej. Część zagadnień związanych z ochroną przyrody należy do takiej sfery, co szczegółowo uzasadniono dalej.
2. Proponowane przekazywanie kompetencji jest ingerencją w złożony i długo budowany system prawny, nie powinno być więc dokonywane "legislacyjną drogą na skróty", przez półautomatyczne zamienienie słowa "województwo" na słowo "marszałek" w tekście kilkunastu ustaw. Konsekwencja każdej zmiany w ustawie powinna być szczegółowo przeanalizowana, inaczej bowiem logika całego systemu prawnego może zostać zniweczona. Dotyczy to także niektórych proponowanych zmian w sferze ochrony przyrody.

Ad. 1. Konieczność zachowania przez rząd kompetencji ważnych ze względu na interes państwa

Zgodnie z Art 111 ust. 2 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004, sporządza się Krajową Strategię Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej. Strategia taka jest przyjmowana przez Radę Ministrów, w związku z czym jest rządowym programem działań w przedmiotowej sferze. Obowiązek sporządzania i skutecznego wdrażania takiej strategii wynika ze zobowiązań międzynarodowych Polski. Aby rząd i jego terenowi przedstawiciele mogli skutecznie wdrożyć własny strategiczny program działań, muszą zachować kompetencje przynajmniej w stosunku do kluczowych jego elementów.

W praktyce ochrony przyrody istnieje rozróżnienie form ochrony przyrody tworzących tzw. **krajowy system obszarów chronionych** i form pozostających poza tym systemem - tzn. form regionalnych lub lokalnych. We współczesnej teorii ochrony przyrody uważa się, że istnieje

potrzeba specjalnego, całościowego projektowania krajowego systemu obszarów chronionych, tak by w skali państwa zapewniał on reprezentatywne ujęcie wszystkich zasługujących na ochronę elementów przyrody, a także zapewniał zabezpieczenie wielkoskalowych powiązań ekologicznych. Taki krajowy system jest czymś więcej, niż sumą systemów regionalnych. Polska ochrona przyrody ma bogaty i ceniony na świecie dorobek w tym zakresie, np. w postaci polskiego projektu sieci ECONET, a także analiz optymalizacyjnych obecnego Krajowego Systemu Obszarów Chronionych. Dorobek ten nie powinien zostać zaprzepaszczone.

Tworzenie i regulowanie funkcjonowania form ochrony przyrody składających się na Krajowy System, a przynajmniej parków narodowych, krajobrazowych i rezerwatów, powinno być planowane i koordynowane z punktu widzenia całości systemu - a więc z punktu widzenia całego kraju. Przekazanie kompetencji dotyczących tych form ochrony przyrody samorządnym województwom uniemożliwi tworzenie i optymalizację krajowego systemu.

Polska jest - z własnej woli - **stroną kilku umów międzynarodowych dotyczących sfery ochrony przyrody**, w tym: Konwencja Ramsarska 1971; Konwencja Berneńska, 1979; Konwencja Bońska, 1979; Konwencja o różnorodności biologicznej, 1992; Konwencja Helsińska, 1992. Z każdej z powyższych konwencji wynikają liczne zobowiązania, nie tylko zapisane bezpośrednio w jej głównym tekście, ale także obowiązek stałego uczestniczenia w pracach organów konwencji, obowiązek uczestniczenia w tworzeniu i przyjmowaniu szczegółowych wytycznych wykonawczych, a przede wszystkim obowiązek wdrażania w kraju przyjętych porozumień, rezolucji i rekomendacji wykonawczych. Można oszacować, że z uczestnictwem w wyżej wymienionych konwencjach pociąga za sobą potrzebę wdrożenia w Polsce kilkuset ustaleń wykonawczych, co wymaga ciągłej, stałej i intensywnej pracy nad ich implementacją.

Bezpośrednio odpowiedzialny za wypełnienie przez Polskę zobowiązań wynikających z tych konwencji jest rząd. Aby rząd mógł wypełnić zobowiązania wynikające z przytoczonych umów międzynarodowych, musi - także w osobach swoich terenowych przedstawicieli - zachować kompetencje związane z tworzeniem i funkcjonowaniem rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, ochroną gatunków roślin i zwierząt, gromadzeniem dokumentacji stanu przyrody, gospodarowaniem cennymi przyrodniczo obszarami wodno-błotnymi, polityką przestrzenną na obszarach przyrodniczo cennych.

Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobowiązana do wdrożenia prawa unijnego, w tym dyrektyw dotyczących ochrony przyrody: tzw. Dyrektywy Ptasiej i Dyrektywy Siedliskowej. Wdrożenie tych dyrektyw wymaga utworzenia w Polsce odpowiednich obszarów sieci Natura 2000 oraz zapewnienie spójnego, skoordynowanego w skali kraju systemu ich skutecznego funkcjonowania i ochrony. Niewłaściwe lub niepełne wdrożenie Dyrektyw może skutkować pociągnięciem Polski do odpowiedzialności przed instytucjami unijnymi i dotkliwymi konsekwencjami finansowymi, z ograniczeniem możliwości dostępu Polski do unijnych funduszy strukturalnych włącznie. Przykłady innych państw pokazały, że jest to zagrożenie realne.

Bezpośrednio odpowiedzialny za wdrożenie w/w Dyrektyw jest rząd. Powinien więc - on i jego terenowi przedstawiciele - zachować kompetencje niezbędne do realizacji zobowiązań, tzn. całość kompetencji związane z tworzeniem, wdrażaniem i funkcjonowaniem sieci Natura 2000 oraz z ochroną gatunkową i z racjonalnym gospodarowaniem populacjami gatunków objętych konwencjami.

Ad. 2. Zmiany naruszające logikę systemu prawa ochrony przyrody

Przynajmniej w kilku przypadkach automatyczne przeniesienie zadań i kompetencji z wojewody na marszałka narusza logikę systemu prawa ochrony przyrody oraz logikę funkcjonowania władz publicznych, w tym rozdziału administracji rządowej i samorządu. Na przykład:

- jeżeli marszałek przejąłby zadania i kompetencje wojewody w stosunku do obszarów Natura 2000, to:
  - marszałek województwa autonomicznie podejmowałby decyzje (Art 34, 35) za których skutki bezpośrednio odpowiadałby rząd;
  - marszałek byłby zobowiązany do zawierania z właścicielami gruntów umów (Art 36 ust 3) wynikających z decyzji podejmowanych przez Ministra (Art 29 i Art 32 ust. 2).
- jeżeli marszałek przejąłby zadania i kompetencje wojewody dotyczące ochrony gatunkowej, to między innymi:
  - szacując szkody wyrządzone przez zwierzęta chronione i decydując o wypłacie odszkodowań (Art 126 ust. 3) marszałek autonomicznie podejmowałby decyzje obciążające finansowo Skarb Państwa;
  - marszałek samorządowego województwa nie miałby żadnego interesu w zapobieganiu szkodom wyrządzanym przez zwierzęta chronione (Art 126 ust. 4-6);
  - marszałek byłby zobowiązany do podejmowania działań będących konsekwencją ochrony wprowadzonej przez ministra, a samorządne województwo - do finansowania takich działań (Art 60 ust 1 i 2).

Podobnych skutków takiego uproszczonego, automatycznego rozwiązania jest więcej. Niektóre spowodowałyby powstanie poważnych niekonsekwencji legislacyjnych, instytucjonalne rozdzielanie procesu decyzyjnego od finansowych konsekwencji tych decyzji oraz kumulacji w jednej instytucji uprawnień decyzyjnych i kontrolnych. Wyszukanie wszystkich tych zagrożeń wymaga kompleksowej analizy prawnej, a ich ominięcie przy wprowadzaniu zmian wymaga znacznie głębszych korekt kilku ustaw.

Także ocena, że projektowane zmiany nie przyniosłyby znaczących konsekwencji dla budżetu państwa, może okazać się pochojna.

WNIOSEK KOŃCOWY

Ze względu na zobowiązania międzynarodowe oraz logikę i konsekwencję prawa ochrony środowiska konieczne jest zachowanie przez rząd i jego terenowych przedstawicieli (wojewodów) szeregu kompetencji związanych z ochroną przyrody, w tym m.in. dotyczących:

- obszarów Natura 2000 (Art 32-37 obowiązującej Ustawy o Ochronie Przyrody);
- rezerwatów przyrody (Art 13, 19, 22);
- parków krajobrazowych (Art 16, 19);
- krajowej ochrony gatunkowej (Art 51-53, 56, 58, 60, 126);
- gromadzenia dokumentacji stanu przyrody (Art 114);
- ustalania warunków robót prowadzonych na cennych obszarach wodno-błotnych (Art 118).

Do realizacji tych zadań wskazane jest zachowanie w strukturach rządowych stanowiska Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody.

W najbliższej przyszłości można rozważyć przekazanie samorządom województw (tj. sejmikom województw i marszałkom) niektórych zadań i kompetencji związanych z ochroną przyrody. Wprowadzenie takich zmian powinno jednak być poprzedzone dogłębną analizą, by były one efektywne z ekonomicznego i praktycznego punktu widzenia, a ich konsekwencje nie burzyły logiki całego systemu prawnego; nie powinno być więc pochojne ani pośpieszne. Musi wiązać się z kompleksową, przemyślaną korektą całego systemu kompetencji normowanych przez ustawę o ochronie przyrody i kilka innych ustaw.

Przewodnicząca PROP

Prof. dr hab. Joanna Głowacz

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 25 sierpnia 2004 r.

Cena 0,39 zł + 22% VAT

